

דרשה ראשונה

השבח לאלוהים, אנו משבחים אותו, ואנו מבקשים את עזרתו וסליחתו, ואנו מבקשים מקלט באלוהים מפני הרעות של עצמנו ורעות מעשינו. מי שאלוהים מנחה, אין בו הטעיה, והוא מטעה, אין שום מדריך בשבילו, ואני מעיד כי אין אל אלא אלוהים לבדו ללא שותף, ואני מעיד

כי מוחמד הוא עבדו של אלוהים ושליחו. באשר להלן: החדית האמיתי ביותר הוא ספר האל, וההדרכה הטובה ביותר היא הנחייתו של מוחמד, עליו השלום,

והגרועים שבעניינים הם עניינים שהומצאו לאחרונה, וכל עניין שזה עתה הומצא הוא חידוש, וכל חידוש הוא הנחה, וכל הנחה היא באש

עבדי אלוהים, ירא את אלוהים אדירים בזכות האדיקות, והחזיקו באיסלאם ביד האחיזה האיתנה ביותר, והללו את אלוהים על ברכת ההגעה לחודש החודש המלא, כי זו ברכת האל. אדונכם אמר: אלוהים, נותר לנו לעבוד את ההודיה.

ה מוסלמים, אלוהים דיבר אמת כשאמר: (מספר ימים ספורים), כמה מהר הם הימים ההם, הם חלפו ונעלמו, אז הרגשת איך הם הלכו? הרגשת איך זה עבר והשתלט

הו מאמינים, מזל טוב לכם, כי צמתם את חודשכם, וכל הכבוד לכם, כי התפללתם על לילותיו, וכל הכבוד לכם, כי הגעתם לסופו, בזמן שאנשים מתו ולא יכולתם להגיע לסופו, אז השבח לאלוהים על השפע שלו

מוסלמים, ברכות על השמחה הזו בה עידנו מגיע בסיום הביצוע של אחד מעמודי התווך של האיסלאם, שהוא צום הרמדאן, ואתם מהללים את אלוהים, מתאחדים ומפארים אותו, מעשיכם הטובים גדלו, חטאיך מוגבלים ושורותיך מורמות, ברוך השם

עבדי אלוהים, מחוכמתו של אלוהים אדירים הוא הכין עבורנו את שני האיידים לאחר בואם של שני אירועים גדולים; עיד אל-פיטר לאחר השלמת צום, ועיד אל-אדחה לאחר השלמת עמוד העלייה לרגל שלנו, ולכן החגים שלנו הם דת ופולחן, תפילה ותקביר, זקאת על הנשמה וזקאת אל-פיטר, שמחה וקרבה, ביקור ו אהבה, סליחה על העבר ושיקום מערכות יחסים, ושכחת טינה וריבות. או שחבר של מרירות או התנכרות צריך לקחת את יום עיד כהזדמנות להתחבר ולחזור ולהביא שמחה לנשמות

הו מאמינים, מזל טוב לכם על השמחה הזו בה מגיע הפסטיבל שלנו, וזה לא כמו מועדים של אחרים, מאנשי הפוליתאיזם וההנחיה, שהמועדים שלהם לא מגדילים אותם אלא בחטא ובמרחק מאלוהים

עובדי אלוהים, שמחים ברחמים אלה, כי אלוהים אדירים אמר (אמרו, בחסד וברחמיו של אלוהים, ובזה ישמחו), ובקשו מאלוהים עוד

הו מוסלמים, התייפייף, עיטרי את עצמך ושמרי בושם. האימאם מליק, אלוהים ירחם עליו, אמר: שמעתי את אנשי [הדעת ממליצים על בושם וקישוט בכל עיד

הו מאמינים, פתחו את בתכם וליבכם והתפללו זה לזה לקבל מעשים ברמדאן, ובירכו זה את זה, שהחברים נהגו. לומר זה לזה: שאלוהים יקבל מאיתנו וממכם

הו מוסלמים, סליחה על מה שחלף היא אחת ממעשי הציות הטובים ביותר, ואלוהים סידר לו תגמול בלתי מוגבל. "הוא אמר: "כל מי שמפרגן ומשפר, הגמול שלו הוא אצל אלוהים

מאמינים, רפורמה וטיהור נשמות היא אחת ממעשי הציות הטובים ביותר, ואלוהים קבע את היורש לכך ואמר: "מי שמטהר אותם הצליח, ורמס אותם התאכזב."

עובדי אלוהים, מה שמגביר את שמחתו של עיד הוא רפורמה ביחסים החברתיים, חידושם, חיזוקם ושטיפת נפשות ממה שנתקע בהם במהלך השנה של שנאה וטינה. או סליחת דם, עיבוד חוב או סיום ניכור בין קרובי משפחה.

הו אלוהים, שבחו לך על הברכה שהענקת לנו לממש את מלוא החודש ובואו של עיד, ולעשות לנו עזרה לציית לך. אוי אלוהים, תן לנו את אהבתך ואת אהבתך כל פעולה שמקרבת אותנו אליך. אני אומר זאת ומבקש את סליחתו של אלוהים לי ולך, אז בקש את סליחתו כי הוא הנסלח, הרחום ביותר.

דרשה שנייה

השבח לאלוהים בלבד, והברכה והשלום אשר אחריו אין נביא. לגבי הדברים הבאים:

עבדי האל, דעו, אלוהים ירחם עליכם, כי השמחה הגדולה היא ביום בו אנו פוגשים את אלוהים במעשים טובים, כאשר אלוהים אומר: הו גן העדן, הם אומרים: יהי רצון שאלוהינו יברך אתכם ויעשה אתה מאושר. הוא אומר: האם אתה מרוצה? הם יאמרו: מדוע שלא נהיה מרוצים כשנתת לנו את מה שלא נתת לאף אחד מבריאיתך? אני נותן לך את המיטב שאומר. הם אמרו: אלוהים, מה יותר טוב מזה? הוא יגיד: אני מעניק לך את ההנאה שלי, ולעולם לא אכעס עליך לאחר מכן.

הו מאמינים, הרמדאן הוא הזדמנות לתקן את הדרך ולחזק את היחסים עם אלוהים אדירים על רקע המשכיות, אז נמשיך לעבוד, כי פולחן לא מסתיים בסוף הרמדאן, אלא מסתיים ב מוות, (וסגדו לאדונכם עד שתגיע הוודאות [אליכם]), והנביא עליו השלום אמר: (המעשים האהובים ביותר אהובים יותר על אלוהים, כל עוד הם קטנים).

הו מוסלמים, להמשיך לעשות מעשים צדקיים אחרי הרמדאן הוא אחד הסימנים להצלחה וקבלת עבודה. באשר להגבלת העבודה לעונות השנה, זה מעיד על חוסר ידע וחוסר הצלחה. אולי הרמדאן הוא אדון כל החודשים. אנשים, לא מכירים את אלוהים אלא ברמדאן.

מאמינים, התכונות הטובות ביותר של מוסלמי להיות אלג'נטיין וקוונות היא יציבות, שמירה על הפולחן, ושבח שאלוהים מאפיין את קוונות אמר, (המוסלמים המאמינים, גברים ונשים, אלג'נטיין ואלגנטט ואמתים ואלסדקאט וה סבלני ואלסברט ועניו וצ'כאת ואלמצדקיין ואלמצדקאט וצמים ובורי השומרים המשמרים, נרתיקים ושזוכרים את אלוהים אללה הכין להם סליחה ופרס גדול).

עובדי אלוהים, צמים שישה ימים של שאוואל לאחר צום הרמדאן, הם סונה רצויה, ואלוהים סידר על כך תגמול גדול, כמו בחדית 'של אבו איוב, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, כי שליח האל, עליו השלום, אמר: מי שצם את [הרמדאן ואז עוקב אחריו בשישה ימים של שוואל זה היה כמו צום לנצח].

יתר על כן, אחת הפסיקות החשובות לצום שישה משוואל היא לפצות על המחסור שאירע בתענית החובה ברמדאן, מכיוון שהצום אינו חופשי מחסרון או חטא המשפיע על צום החובה, כך הצום הנאפילי מהווה פיצוי למחסור זה.

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

fatmtaslam11@gmail.com כתובת המייל שלך